

ECZANE İŞLETMECİLİĞİ

Haz. Ecz. Songul AFACAN

Bu yazımı sizlere hazırlarken asıl amacım, Avrupa'da yapılan uygulamaları rakamlarla daha bilimsel bir şekilde anlatmaktı. Ancak kafamda tasarladığım dönemde de yapmış olduğum Paris gezisi çok anlamlı oldu, böylelikle bir taşla iki kuş vurmuş olduk, birde orda üç günlük gezi esnasında yaşadıklarım sağlık sektörüyle çok yakından ilgili olunca ortaya bu yazım çıktı!

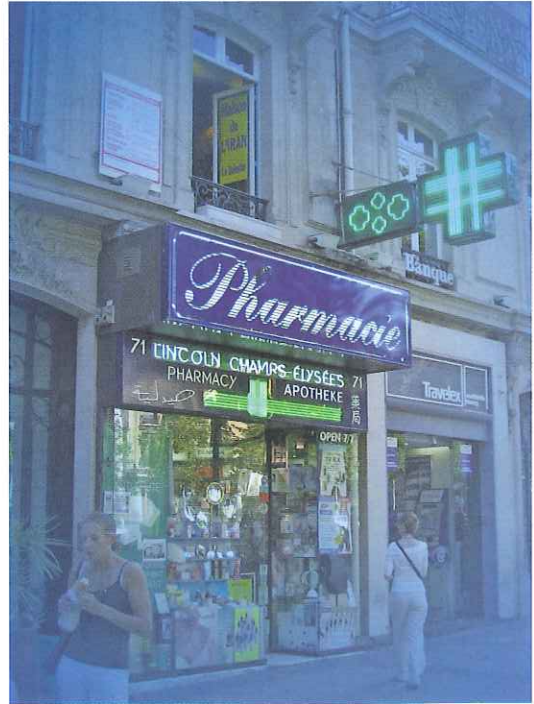
Görülmesi gereken muhteşem bir şehir Paris! Her açıdan imreniyorsunuz öncelikle biz kendimize milliyetçi demeyelim Fransızlar kesinlikle başka bir dil konuşmuyorlar, birbir rica minnet ve kızarak insanları zorla İngilizce cevap vermeye ikna edebiliyorsunuz. Artık o kadar sınırlandım ki otel resepsiyon görevlisiyle madem sen Fransız ben de Türk'üm Türkçe konuşurum diye hep Türkçe konuştum! Ama nafiile...

Bu yolculuğun benim yazımla bu kadar bağdaşacağını hiç tahmin edemedim, benim için kötü ama dergi için çok iyi bir haber yakaladım tabii! Gezimin ilk günü Eyfel Kulesinin dibinde mide ağrıları ve sancılar içinde arkadaşımın yardımıyla otele zor düştük, bir yandan kuleyi göremedim diye yanarken bir

yandan da sağlık hizmetleri hakkında hiçbir bilgimiz olmayan bir şehirde hastalanmanın verdiği panikle moralim altüst oldu. Otelden aldığımız bilgiyle en yakın hastanenin aciline gittik.

Acil mi? Yok şimdi hayal edin, herkes sırasını bekliyor, beklerken TV seyredip kahvenizi çayınızı içiyorsunuz, sırayla kayıt yapılıyor ve içeriye alınıyorsunuz tabii ben dayanamadım sağlık görevlisine bildiğim bütün İngilizce kelimeleri sıralayarak 3 gün için orda olduğumu, iyileşmem gerektiğini durumumun gerçekten acil olduğunu anlattım! Sonuç olarak beni her ne kadar acil kapsamına almasalar da tijenliğime dayanamayıp öncelik sırasını nezaketen bana verdiler. Konsültasyon hem onlar için hem de benim için işkence oldu, o gün soğuk algınlığım ve haffif olarak başlayan boğaz enfeksiyonum için almış olduğum ilaçları (anti gribal ve analjezik vs..) öğrenen doktorun beni a z a r l a m a s ı n ı görmeliydiniz! Kendisine Eczacı olduğumu ve

bilinçli bir şekilde ilaçlarımı aldığımı söylesem de kabul edilmedi. O haldeyken Güvenli ilaç kullanımı konusunda tekrar kısa bir eğitim aldım, sonrasında mide bulantım için ben kendilerinden bizim acillerde alışık olduğum şekilde serum artı antiemetik birşeylerin enjekte edilmesini beklerken doktor iyicene çıldırdı.. Bana son çarenin serum olduğunu oral yolla haffif birşey vereceğini ama iki üç saat müşahede altında kalacağımı söyledi.

Rahat bir odaya alındım ve nedensiz sancı ve bulantılarım geçene kadar bana hiçbirsey vermediler antiemetik bir tb dışında.. Tabi iki üç saat dayanamadım kalktım, hastane ücretini ödemek istediğimi ve otelde dinleneceğime dair onları ikna ettikten sonra beni hiçbir "ücret" almadan yolladılar. Elimedede reçetemi ve nöbetçi eczanelerin bulunduğu listeyi tutuşturdular. İnanamam da hastaneden ayrıldım.

Eczanelerin hepsinde yanda gördüğünüz yonca şeklinde olan işaret var ve hemen kolayca bulabiliyorsunuz. Gittiğim Eczaneden içeriye girince hayran kalmamak elde değildi, geniş ve çok ferah bir ortam, hastalar yoğun ama birkaç kişinin çalışması sonucunda hastalar bekletilmiyordu. Tabi her yerin iyisi var mutlaka, bizlerde de aynı ölçülerde çok profesyonel çalışan eczanelerimiz mevcut. İlaçlarımı özellikle bekleyerek Eczacıdan almak istedim. Neyse ki bu meslektaşımız Fransızca konuşmakta direktmeyince anlaşmamızda kolay oldu. Çoğunlukla Eczanelerin iç kısmında sadece reçetesiz satılan ilaçlar, kozmetikler ve bitkisel içerikli ilaçlar bulunuyor. Bu ürünler insanın göz zevkine hitap edecek şekilde oldukça düzenli ve yine içeriklerine göre sıralanıyor. Reçeteli satılan ilaçlar ise Eczanenin arka tarafında ve hiçbir şekilde göz önünde bulunmuyor. Küçük görünen ama içi oldukça geniş çekmeceler içerisinde oldukça düzenli bir şekilde ilaçlar ve stok bölümü bulunuyor.

Arka tarafa geçmek için Eczacının iznini aldım ve tabi ki hayran kaldım. Çok düzenli ve olması gereken şekilde ilaçlar kapalı bir ortamda bulunuyor. Bu her eczanede aynı şekilde. İlaçları nasıl bulduklarını merak ettim tabi, çünkü çekmecelerde herhangi bir işaret yok. Eczacı gülerek, alışıklarını söylüyor. Onun bana ilk sorusu ise, Avrupa Birliğine girdiğimizde ülkemizde Eczacılık yapıp yapamayacağı oldu! Kendisine tabi desem de içimden neler geçti neler..

Onlar gelip, ülkemizde eczacılık yapabilecekler ama biz gidip yapamayacağız serbest dolaşım hakkımız yok, denklik almamız gerekiyor!!

Reçetem hazırlandı nakit olarak ücretini ödedim, teşekkür ettim ve çıktım.

Fransa da Eczacılar hangi sosyal güvenlik kurumuna fatura keserlerse kessinler en geç dört gün içinde ilaçların parasını geri alırlar. Bizler gibi 3-4 aylık gecikmeler söz konusu bile değil. Tabi Paris'te eczacılar toplumun önde gelen kesimlerinden. Eczacılar sürekli olarak işlerinin başında bulunuyorlar, tatil yapmak için eczanesini bir ay süre ile kapatan Eczacılar bile var. Her semtte eczaneler bulunuyor ancak belirli mesafeler verilerek eczanelerin açılması sağlanmış. Çok güzel bir düzen var. Herkes haklarını biliyor ve ona göre davranıyor.

